

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 16 martie 2000, pronunțată în Dosarul nr. 8.053/C/1999, **Curtea de Apel Timișoara — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. 3 teza finală din Legea nr. 85/1992, republicată**, excepție ridicată din oficiu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile art. 19 alin. 3 teza finală din Legea nr. 85/1992 contravin dispozițiilor art. 16 din Constituție, deoarece au caracter sancționator față de cumpărătorul locuinței, deși în contractul de vânzare-cumpărare părțile au o poziție de egalitate. Prin urmare, societatea comercială vânzătoare este privilegiată câtă vreme „a primit prețul și a beneficiat de sporirea valorii acestuia, iar la desființarea contractului ea nu poate fi obligată să restituie cumpărătorilor acest spor de valoare, determinat și prin devalorizarea monedei naționale datorită procesului inflaționist“. În aceste condiții cumpărătorului nu i se poate imputa ignorarea cauzei de nulitate a contractului, respectiv faptul că locuința în cauză nu putea fi vândută.

Instanța de judecată consideră că prevederile legale criticate contravin și dispozițiilor art. 41 alin. (2) teza întâi din Constituție, întrucât „societatea comercială vânzătoare nu poate fi obligată să restituie prețul actualizat, cu toate că a reinvestit aceste sume și acestea i-au adus profit, timp în care cumpărătorii ar fi putut obține același profit dacă ar fi investit aceste sume într-o activitate de profit“.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 19 alin. 3 teza finală din Legea nr. 85/1992, republicată, este întemeiată. În motivarea acestei opinii sunt însușite argumentele autorului excepției, considerându-se totodată că „Textul invocat este neconstituțional și pentru faptul că instituie o prezumție de vinovăție a cumpărătorului, pe care îl consideră întotdeauna răspunzător de situațiile care determină nulitatea absolută a contractului de vânzare-cumpărare“. Potrivit opiniei Guvernului, Curtea Constituțională a examinat constituționalitatea dispozițiilor art. 19 din Legea nr. 85/1992 numai prin raportare la prevederile art. 15 și 41, iar nu și la cele ale art. 16 din Constituție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională, pe baza datelor ce rezultă din încheierea de sesizare, constată că a fost legal sesizată și este competentă, conform dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să se pronunțe asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată cu privire la un text de lege pe care s-a întemeiat decizia instanței de apel, iar

instanței de recurs i s-a cerut să dea o altă interpretare textului de lege respectiv. Examinând actele dosarelor instanțelor de judecată, Curtea Constituțională constată însă că dispozițiile legale criticate nu sunt aplicabile în cauză și că ele au fost greșit invocate prin acțiunea introductivă ca și în considerentele hotărârilor pronunțate.

Critica de neconstituționalitate are ca obiect prevederile art. 19 alin. 3 teza finală din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 264 din 15 iulie 1998.

Art. 19 din Legea nr. 85/1992, republicată, prevede: *„Contractele de vânzare-cumpărare încheiate cu încălcarea dispozițiilor Decretului-lege nr. 61/1990 și ale prezentei legi sunt lovite de nulitate absolută.*

Nulitatea poate fi invocată de orice persoană și pe orice cale.

Prefecții vor organiza depistarea acestor cazuri și sesizarea instanțelor judecătorești pentru constatarea nulității și restabilirea situației anterioare. Din sumele ce se restituie cumpărătorilor se va reține chiria aferentă perioadei de la contractare și până la restituire. Sumele restituite nu sunt purtătoare de dobânzi și nici nu se actualizează.“

Analizând motivarea excepției ridicate din oficiu de Curtea de Apel Timișoara — Secția civilă, Curtea Constituțională constată că sunt criticate numai prevederile din teza finală a alin. 3 al art. 19 din lege, referitoare la neacordarea dobânzilor și neactualizarea prețului restituit în situația constatării nulității absolute a contractelor de vânzare-cumpărare de către instanțele judecătorești, dispunându-se restabilirea situației anterioare.

În urma examinării actelor din dosarele instanțelor de judecată Curtea reține că imobilul care a constituit obiectul contractului de vânzare-cumpărare anulat de prima instanță a fost preluat de stat în executarea pedepsei complementare a confiscării averii, aplicată fostului proprietar prin Hotărârea penală nr. 2 din 4 iunie 1945 a Tribunalului Poporului București. Această hotărâre penală a fost în întregime desființată, inclusiv dispoziția referitoare la pedeapsa complementară a confiscării averii, prin Decizia nr. 17 din 8 mai 1995 a Curții Supreme de Justiție — Secția penală. Totodată, se mai reține că Societatea Comercială „OJCVLTIM“ — S.A. din Timișoara a vândut imobilul prin contractul de vânzare-cumpărare nr. 451/R din 22 ianuarie 1997.

Din situația de fapt astfel reținută rezultă că la data încheierii contractului de vânzare-cumpărare nu erau incidente în speță nici dispozițiile Decretului-lege nr. 61/1990 și nici cele ale Legii nr. 85/1992, întrucât aceste dispoziții se referă la „vânzarea de locuințe și spații cu alte destinații construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat“ și, evident, aflate încă în proprietatea acestora. Pe de altă parte, imobilul din litigiu a revenit de drept în proprietatea moștenitorilor fostului proprietar anterior datei vânzării sale.

Curtea mai reține că, datorită aceluiași considerente de fapt, în speță nu erau aplicabile nici dispozițiile Legii nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 29 noiembrie 1995. Într-adevăr, la data intrării în vigoare a acestei legi imobilul din litigiu nu se mai afla în proprietatea statului și, în consecință, greșit s-a menționat în contractul de vânzare-cumpărare că acesta se încheie în cadrul procedurii de aplicare a Legii nr. 112/1995.

Așa fiind, Curtea constată că, întrucât vânzarea imobilului nu s-a realizat în temeiul dispozițiilor Decretului-lege nr. 61/1990, ale Legii nr. 85/1992 sau ale Legii nr. 112/1995, nici constatarea nulității ori anularea contractului de vânzare-cumpărare, cu consecințele ce decurg din aceasta, nu se poate întemeia pe dispozițiile acestor acte normative. În situația în care vânzătorul a dispus prin actul de înstrăinare de un bun ce aparținea altuia, problemele referitoare la validitatea contractului de vânzare-cumpărare, desființarea acestuia și acordarea reparațiilor convenite părților urmează să fie rezolvate pe baza dispozițiilor din dreptul comun.

Curtea Constituțională, reținând că de dispozițiile legale criticate ca fiind neconstituționale nu depinde rezolvarea cauzei în care s-a ridicat excepția, constată că devin incidente dispozițiile art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, care prevăd: „*Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor de judecată privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, de care depinde soluționarea cauzei*”, iar neîndeplinirea condițiilor prevăzute în alin. (1) al art. 23 determină consecința că, potrivit dispozițiilor alin. (6) al aceluiași articol, excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, cu majoritate de voturi,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. 3 teza finală din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, republicată, excepție ridicată din oficiu în Dosarul nr. 8.053/C/1999 al Curții de Apel Timișoara — Secția civilă.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 iulie 2000.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 164 din 26 septembrie 2000

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Mariana Trofimescu	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, excepție ridicată de Natalia Alexandra Ioana Ionescu în Dosarul nr. 1.942/1999 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă, având ca părți pe autorul excepției, precum și pe Ileana Simion, Gabriel Alexandru Cârstea și Paula Ionescu.

La apelul nominal au răspuns avocatul Mirela Elian, în calitate de reprezentant al autorului excepției, și avocatul Gheorghe Nichita, în calitate de reprezentant al părților Ileana Simion și Gabriel Alexandru Cârstea, lipsind Paula Ionescu, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, avocatul autorului excepției pune concluzii de admitere a excepției de

neconstituționalitate ridicate, deoarece prin reglementările Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/1999 se creează posibilitatea proprietarilor de imobile de a cere evacuarea chiriașilor din mediul lor obișnuit și de a le crea o situație instabilă.

Avocatul celorlalte părți solicită respingerea excepției ca neîntemeiată, apreciind că aceasta a fost ridicată cu scopul de a se tergiversa soluționarea cauzei la instanța de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ridicate, deoarece ordonanța criticată a mai fost examinată de Curtea Constituțională și s-a constatat că aceasta nu contravine Constituției. Prin dispozițiile sale ordonanța respectă atât dreptul de proprietate, cât și drepturile locative ale chiriașilor.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 26 noiembrie 1999, pronunțată în Dosarul nr. 1.942/1999, **Tribunalul București — Secția a III-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/1999**, excepție ridicată de Natalia Alexandra Ioana Ionescu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/1999 contravin dispozițiilor art. 4 alin. (2) privind egalitatea între cetățeni, art. 16 alin. (1) privind egalitatea cetățenilor în fața legii, art. 20 alin. (1) referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 alin. (1) și (2) privind accesul liber la justiție, art. 22 alin. (1) privind dreptul la viață și la integritate fizică și psihică, art. 43 alin. (1) privind nivelul de trai, art. 49 alin. (1) privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 51 privind respectarea Constituției și a legilor, art. 54 privind exercitarea drepturilor și a libertăților, art. 114 alin. (4) privind delegarea legislativă și celor ale art. 128 privind folosirea căilor de atac, din Constituție. Se consideră că adoptarea ordonanței n-a fost impusă de existența unui caz excepțional și, prin urmare, nu putea fi adoptată de Guvern.

Tribunalul București — Secția a III-a civilă, exprimându-și opinia, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece la momentul adoptării ordonanței de urgență își înceta activitatea Legea nr. 17/1994, a cărei existență a fost preluată de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999. În această situație instanța de judecată apreciază că „există suficiente fundamente pentru a se putea susține că aceste elemente pot fi asimilate noțiunii de cazuri excepționale prevăzute în art. 114 alin. (4) din Constituție“.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată în raport cu dispozițiile art. 114 din Constituție, întrucât Guvernul poate emite ordonanțe de urgență în situații excepționale, potrivit art. 114 alin. (4) din Legea fundamentală. Caracterul excepțional al situației care a impus adoptarea acestei ordonanțe de urgență a fost determinat de expirarea termenului pentru prelungirea sau reînnoirea contractelor de închiriere privind unele suprafețe locative, termen prevăzut de Legea nr. 17/1994, precum și de necesitatea soluționării litigiilor apărute ca urmare a aplicării Legii nr. 112/1995. Totodată Guvernul consideră că prevederile cuprinse în ordonanța criticată nu contravin vreunui text constituțional.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului,

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, excepție ridicată de Natalia Alexandra Ioana Ionescu în Dosarul nr. 1.942/1999 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 septembrie 2000.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. **Ioan Muraru**

dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

1. Obiectul excepției de neconstituționalitate ridicate îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 148 din 8 aprilie 1999. Autorul excepției consideră că acestea contravin dispozițiilor art. 114 alin. (4) din Constituție, referitoare la condițiile în care Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență. Astfel, potrivit acestor dispoziții, „*În cazuri excepționale, Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență. Acestea intră în vigoare numai după depunerea lor spre aprobare la Parlament. Dacă Parlamentul nu se află în sesiune, el se convoacă în mod obligatoriu.*“

Examinând sub acest aspect excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 a fost adoptată cu respectarea cerințelor prevăzute la art. 114 alin. (4) din Legea fundamentală. Cazul excepțional avut în vedere de Guvern la adoptarea acestei ordonanțe a fost determinat de necesitatea reglementării de urgență a prelungirii contractelor de închiriere a căror valabilitate expira la data de 8 aprilie 1999, conform Legii nr. 17/1994, tergiversarea reglementării putând crea conflicte sociale.

În legătură cu această problemă — justificarea existenței situației care a impus măsura de urgență a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/1999 — Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 88 din 4 mai 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 21 august 2000, și a statuat că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 a fost adoptată cu respectarea cerințelor art. 114 alin. (4) din Constituție.

2. Autorul excepției consideră că prevederile ordonanței contravin și dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 4 alin. (2), art. 16 alin. (1), art. 20 alin. (1), art. 21 alin. (1) și (2), art. 22 alin. (1), art. 43 alin. (1), art. 49 alin. (1), art. 51, 54 și 128.

Prin Decizia nr. 88/2000 Curtea Constituțională s-a pronunțat asupra excepției de neconstituționalitate a prevederilor din ordonanță și sub acest aspect. Cu acel prilej, respingând excepția, Curtea a constatat că nu a fost încălcată nici una dintre dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției. Aceste considerente sunt pe deplin aplicabile și în prezenta cauză, urmând ca excepția să fie respinsă.

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 55/1999 privind executarea silită a creanțelor bancare neperformante preluate la datoria publică internă

În temeiul prevederilor art. 114 alin. (4) din Constituția României,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Ordonanța Guvernului nr. 55/1999 privind executarea silită a creanțelor bancare neperformante preluate la datoria publică internă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 411 din 27 august 1999, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Litera c) a articolului 2 va avea următorul cuprins:

„c) persoanele fizice sau persoanele juridice care au constituit garanții pentru restituirea creditului;“

2. Alineatul (1) al articolului 5 va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) După comunicarea către debitor a titlului executoriu Agenția de Valorificare a Activelor Bancare poate dispune prin ordin blocarea prin poprire a conturilor bancare de orice natură, pe care debitorul le deține în orice bancă sau cooperativă de credit, indiferent de moneda în care sunt constituite. În termen de două zile libere de la primirea ordinului, instituțiile respective vor confirma în scris blocarea conturilor.“

3. Articolul 8 va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — Cererile de orice natură privind drepturile și obligațiile în legătură cu creanțele bancare cesionate Agenției de Valorificare a Activelor Bancare sunt de competența curții de apel în a cărei rază teritorială se află sediul sau, după caz, domiciliul debitorului și se judecă de urgență și cu precădere.“

4. Alineatul (2) al articolului 11 va avea următorul cuprins:

„(2) Hotărârea instanței poate fi atacată cu recurs.“

5. La articolul 11, după alineatul (4) se introduc alineatele (5) și (6) cu următorul cuprins:

„(5) Termenele prevăzute la art. 9 alin. (2), la art. 10 și la alin. (1) al prezentului articol se aplică și în situația judecării recursului.

(6) Căile extraordinare de atac se pot exercita în conformitate cu dispozițiile Codului de procedură civilă.“

6. Articolul 22 va avea următorul cuprins:

„Art. 22. — După expirarea termenului prevăzut la art. 21 se va putea proceda la sechestrarea bunurilor urmăribile aparținând debitorului și garanțiilor, urmând să fie valorificate.“

7. Articolul 23 va avea următorul cuprins:

„Art. 23. — Executarea silită asupra tuturor bunurilor urmăribile aparținând debitorilor și garanțiilor se poate face după expirarea termenului prevăzut la art. 21, fără încuviințarea instanței.“

8. Articolul 32 va avea următorul cuprins:

„Art. 32. — Vânzarea silită a bunurilor urmărite se face după împlinirea termenului prevăzut în adresa de comunicare a titlului executoriu, fără încuviințarea instanței și fără efectuarea altei formalități.“

9. Alineatul (4) al articolului 36 va avea următorul cuprins:

„(4) În cazul în care la prima licitație nu se oferă prețul de pornire sau nu s-a prezentat nici un ofertant, licitatorul va publica în cel mult 5 zile un nou anunț, cu respectarea prevederilor art. 34 alin. (2), care se aplică în mod corespunzător, în vederea ținerii unei licitații. Prețul de pornire în acest caz este de 75% din prețul de pornire al licitației anterioare.“

10. Alineatul (5) al articolului 36 va avea următorul cuprins:

„(5) Dacă la a doua licitație nu se înregistrează o ofertă de cel puțin 75% din prețul de pornire al primei licitații sau dacă nu s-a prezentat nici un ofertant, licitatorul va organiza o a treia licitație, la care prețul de pornire este de 50% din prețul de pornire al primei licitații.“

11. Alineatul (3) al articolului 37 va avea următorul cuprins:

„(3) După licitarea fiecărui bun licitatorul întocmește, în trei exemplare originale, procesul-verbal de licitație, care se semnează de membrii comisiei de licitație, de adjudecator și de proprietarul bunului, dacă acesta participă la executare, și care va cuprinde, în mod obligatoriu: modul în care s-a desfășurat licitația, rezultatul acesteia, numele și prenumele sau denumirea proprietarului bunului și ale adjudecatorului-cumpărător, domiciliul sau sediul acestora, bunul cumpărat, prețul, taxa pe valoarea adăugată, după caz, termenul și modalitatea de plată a prețului și data vânzării. Orice refuz de a semna se consemnează în procesul-verbal de licitație. În termen de două zile lucrătoare de la data întocmirii procesului-verbal de licitație licitatorul va încheia și va elibera fiecărui cumpărător, precum și debitorului un document care va cuprinde toate elementele menționate mai sus și care îndeplinește condițiile unui document specific, legal aprobat, conform legislației financiar-contabile. În același termen licitatorul va dispune în scris restituirea garanției, cu excepția garanției adjudecatorului, care se reține în contul prețului sau în contul Agenției de Valorificare a Activelor Bancare, dacă adjudecatorul refuză plata prețului la termenul și în modalitatea stabilite prin procesul-verbal de licitație.“

12. Alineatul (1) al articolului 38 va avea următorul cuprins:

„Art. 38. — (1) În cazul în care la a treia licitație nu se oferă prețul de pornire sau nu se prezintă nici un ofertant, Agenția de Valorificare a Activelor Bancare va putea să organizeze o nouă licitație la care ofertele se vor depune în plic închis și sigilat, iar adjudecarea se va putea face la cel mai bun preț oferit. De asemenea, Agenția de Valorificare a Activelor Bancare va putea să adjucece bunul în contul creanței.”

13. La articolul 41, după alineatul (1) se introduce alineatul (2) cu următorul cuprins:

„(2) Actul încheiat de Agenția de Valorificare a Activelor Bancare pentru constatarea stingerii obligației de plată a debitorului, total sau parțial, constituie titlu de proprietate, iar operațiunea de transfer al dreptului de proprietate ca

efect al dării în plată este scutită de taxa pe valoarea adăugată.”

14. Articolul 43 va avea următorul cuprins:

„Art. 43. — Cererile formulate de Agenția de Valorificare a Activelor Bancare și orice alte acte procedurale efectuate de și pentru aceasta în legătură cu executarea creanțelor bancare sunt scutite de taxe de timbru, timbru judiciar, cauțiuni și de orice alte taxe.”

Art. II. — Ordonanța Guvernului nr. 55/1999 privind executarea silită a creanțelor bancare preluate la datoria publică internă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 411 din 27 august 1999, cu modificările și completările ulterioare și cu cele aduse prin prezenta ordonanță de urgență, va fi republicată după aprobarea acesteia prin lege, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

Contrasemnează:

Agenția de Valorificare a Activelor Bancare
Dan I. Pazara,
secretar de stat
p. Ministrul finanțelor,
Valentin Lazea,
secretar de stat

București, 13 octombrie 2000.
Nr. 166.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ
privind unele măsuri de protecție socială a personalului din sectorul producției de apărare

În temeiul prevederilor art. 114 alin. (4) din Constituția României,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Articol unic. — Salariații agenților economici stabiliți în Nomenclatorul agenților economici al sectoarelor și al categoriilor profesionale din sectorul producției de apărare, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 532/2000, beneficiază

până la 31 decembrie 2000 de drepturile prevăzute în Legea nr. 78/1995 privind protecția personalului și a patrimoniului din sectorul producției de apărare, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

Contrasemnează:

p. Ministrul apărării naționale,
Gheorghe Barbu,
secretar de stat
p. Ministrul industriei și comerțului,
Constantin Isbășoiu,
secretar de stat
Ministrul finanțelor,
Decebal Traian Remeș
Ministrul muncii și protecției sociale,
Liviu Lucian Albu

București, 13 octombrie 2000.
Nr. 167.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind constituirea Comisiei speciale de retrocedare

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României și ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se înființează Comisia specială de retrocedare, care va fi formată din următorii membri:

- a) Florinel Irinel Frunză — director de cabinet în cadrul Secretariatului de Stat pentru Culte — președinte;
- b) Silviu Clim — consilier juridic în cadrul Ministerului Justiției — membru;
- c) Adriana Neață — expert în cadrul Ministerului Funcției Publice — membru;

d) Teodora Giurcă — director general adjunct în cadrul Ministerului Finanțelor — membru;

e) Adriana Tănăsescu — director general în cadrul Ministerului Culturii — membru;

f) Mariana Gabriela Neagu — director general în cadrul Ministerului Educației Naționale — membru;

g) Stelniceanu Cornel — consilier al ministrului în cadrul Ministerului Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului — membru.

PRIM-MINISTRU

MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

Contrasemnează:

Secretariatul de Stat pentru Culte
Nicolae I. Brânzea,
secretar de stat

Ministrul finanțelor,
Decebal Traian Remeș
Ministrul educației naționale,
Andrei Marga

Ministrul lucrărilor publice
și amenajării teritoriului,
Nicolae Noica

Ministrul funcției publice,
Vlad Roșca

Ministrul culturii,
Ion Caramitru

p. Ministru de stat, ministrul justiției,
Flavius Baias,
secretar de stat

București, 13 octombrie 2000.
Nr. 967.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea art. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 689/1994 privind acordarea unor burse de studii, doctorat și specializare, a altor forme de sprijin pentru tineri de origine etnică română sau pentru cetățenii români cu domiciliul în străinătate

În temeiul prevederilor art. 107 alin. (1) din Constituția României,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Articolul 1 din Hotărârea Guvernului nr. 689/1994 privind acordarea unor burse de studii, doctorat și specializare, a altor forme de sprijin pentru tineri de origine etnică română sau pentru cetățenii români cu domiciliul în străinătate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 310 din 7 noiembrie 1994, cu modificările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Pentru sprijinirea tinerilor de origine etnică română sau a cetățenilor români cu domiciliul în străinătate statul român acordă anual următoarele burse:

— 260 de burse pentru învățământul preuniversitar (din care 110 burse pentru tineri din Republica Moldova, respectiv 100 de burse pentru Ucraina);

— 900 de burse pentru învățământul universitar (din care 200 de burse pentru tineri din Republica Moldova, respectiv 450 de burse pentru Ucraina);

— 80 de burse pentru doctorat (din care 20 de burse pentru tineri din Republica Moldova, respectiv 30 de burse pentru Ucraina);

— 350 de luni de bursă pentru studii de specializare și cursuri de perfecționare la Centrul «Eudoxiu Hurmuzachi» pentru Românii de Pretutindenii;

— 180 de burse pentru învățământul postuniversitar, studii aprofundate, studii academice și de specializare (din

care 30 de burse pentru Republica Moldova, respectiv 80 de burse pentru Ucraina).

Selecția candidaților se va face cu participarea Centrului «Eudoxiu Hurmuzachi» pentru Românii de Pretutindenii, organ de specialitate al Ministerului Educației Naționale și al Departamentului pentru relațiile cu românii de peste hotare.“

PRIM-MINISTRU
MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

Contrasemnează:

Ministrul educației naționale,
Andrei Marga

p. Ministru de stat,
ministrul afacerilor externe,
Eugen Dijmărescu,
secretar de stat

Ministrul finanțelor,
Decebal Traian Remeș
Departamentul pentru Relațiile
cu Românii de peste Hotare
Viorel Badea,
secretar de stat

București, 13 octombrie 2000.
Nr. 968.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, telefon 411.58.33.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro